

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Kernbachovou v právní věci žalobce **Ing. Martina Koubka**, se sídlem Olomouc, Na Střelnici 1212/39, PSČ 779 00, insolvenčního správce dlužníka **Sportovní areály Studénka, s.r.o. „v likvidaci“**, se sídlem Studénka, Budovatelská č.p. 770, PSČ 742 13, **identifikační číslo 267 84 831**, zastoupeného **Mgr. Ing. Petrem Konečným**, advokátem, se sídlem Olomouc, Nová ulice, Na Střelnici 1212/39, PSČ 779 00, proti žalovanému **Ladislavu H.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupenému **Mgr. Magdalenou Gebauerovou**, advokátkou, se sídlem Opava, Dolní nám. 117/3, PSČ 746 01, o náhradu škody 3.624.361,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen spolu s druhým jednatelem Ing. Michalem K., nar. xxx, společně a nerozdílně zaplatit žalobci do majetkové podstaty dlužníka Sportovní areály Studénka, s.r.o. „v likvidaci“, se sídlem Studénka, Budovatelská č.p. 770, PSČ 742 13, identifikační číslo 267 84 831, částku 2.878.361,- Kč, spolu s**

úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 01.01.2015 do zaplacení, plněním jednoho z nich zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost plnit druhého z nich, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Řízení se ohledně částky 746.000,- Kč, spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 01.01.2015 do zaplacení, z a s t a v u j e pro částečné zpětvzetí žaloby.

III. Žalovaný je p o v i n e n žalobci na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 139.155,34 Kč, k rukám advokáta žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Žalovaný je p o v i n e n České republice na účet Krajského soudu v Ostravě na nákladech tohoto řízení zaplatit částku 76.104,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, došlou soudu dne 05.01.2015, žalobkyně Sportovní areály Studénka, s.r.o. „v likvidaci“, (dále jen Společnost) zastoupená jediným společníkem Městem Studénka, se po žalovaném jako jednateli, domáhala zaplacení částky 3.624.361,- Kč s úrokem z prodlení od 01.01.2015 do zaplacení. Žalovaný byl jednatelem Společnosti od 17.08.2010 do 31.12.2013. Druhý jednatel Společnosti Ing. Michal K. byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.06.2014, sp. zn. 30 T 9/2013, uznán vinným zločinem zpronevěry. Mezi povinnosti žalovaného patřilo zajištění vedení řádného účetnictví, účetních knih a evidencí, způsobem, který by mimo jiné předcházel škodám a včas na nesrovnalosti upozorňoval. Žalovaný přenechal veškerou aktivitu Ing. K., tedy se nestaral a relevantně nezajímal o chod Společnosti. Omezil se na kontrolu prováděnou Městem Studénka, jako jednatel kontrolu neprováděl. Až po obdržení informace dne 06.02.2013 o činnosti druhého jednatele začal ověřovat informace, přičemž ke zjištění zpronevěry stačilo několik málo hodin, z toho je zřejmé, že si žalovaný nenechal v rozhodném období nikdy předložit pokladní knihu, ani výpisy z účtu. Z výpovědi žalovaného u hlavního líčení vyplynulo, že ani nevěděl, že existuje karta k účtu v Komerční bance na jméno odvolaného jednatele Ing. B., přičemž na výpisech z účtu jsou uvedeny i kartové operace. Žalovaný měl v období od 30.11.2010 do 18.04.2013 přístup ke všem účtům žalobkyně po internetu. Škoda, která byla žalobkyni způsobena jednáním Ing. K. je tak spoluzaviněna jednáním žalovaného. Podle zprávy nezávislého auditora o ověření účetní závěrky za rok 2013 ze dne 14.08.2014 Ing. Milana T. je zřejmé, že v roce 2012 a v dřívějších letech nebyla řádně vedena pokladna, nebylo účtováno o všech tržbách, chyběl kontrolní systém, není vedena podrozvahová evidence. Rozhodnutím jediného společníka byla Společnost zrušena s likvidací. Společník vyzval likvidátora Mgr. Stočka, aby vyzval žalovaného k zaplacení škody. Společnost, zastoupená jediným společníkem, vyzvala žalovaného k úhradě škody do 30.12.2014.

Podáním ze dne 25.06.2015 vstoupil do řízení místo žalobkyně Ing. Martin Koubek, insolvenční správce žalobkyně, protože na majetek žalobkyně byl prohlášen konkurs.

Podáním, došlým soudu dne 21.03.2016, žalobce doplnil, že žalovaný porušil smlouvu o výkonu funkce, porušením povinnosti řídit a kontrolovat práci zaměstnanců žalobkyně, řídit žalobkyni a zabezpečovat obchodní vedení, včetně řádného vedení účetnictví, zajišťovat úplnost, přesnost a celistvost účetního informačního systému, zajistit kontrolu hospodaření žalobkyně. K výši škody 3.624.361,- Kč žalobce odkázal na skutkovou větu v rozsudku Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 30 T 9/2013, body V., VI. a VII., kde jsou popsány skutky Ing. Michala K. a tato skutková tvrzení učinil součástí žaloby. Ohledně výše škody žalobce doplnil, že Ing. K. v době od 23.05.2012 do 12.12.2012 provedl výběry z bankovního účtu Společnosti č. 433751590282/0100 u Komerční banky, a.s., hotovostní výběry dne 23.05.2012 50.000,- Kč, dne 30.05.2012 50.000,- Kč, 01.06.2012 50.000,- Kč, 21.06.2012 60.000,- Kč, 25.06.2012 70.000,- Kč, 27.06.2012 90.000,- Kč, 04.07.2012 100.000,- Kč, 17.07.2012 100.000,- Kč, 30.07.2012 100.000,- Kč, 01.08.2012 100.000,- Kč, 03.08.2012 90.000,- Kč, dne 06.08.2012 100.000,- Kč, dne 07.08.2012 70.000,- Kč, dne 09.08.2012 100.000,- Kč, 10.08.2012 50.000,- Kč, 17.08.2012 50.000,- Kč, 27.08.2012 60.000,- Kč, 02.10.2012 70.000,- Kč, 25.10.2012 13.000,- Kč, 16.11.2012 100.000,- Kč, 19.11.2012 40.000,- Kč, 10.12.2012 100.000,- Kč a 12.12.2012 35.000,- Kč (bod V. skutkové věty rozsudku sp. zn. 30 T 9/2013). Dne 13.04.2012 Ing. K. přijal od odběratele Moravia Vings s.r.o. na základě faktury č. FV31100112 ze dne 31.12.2011 a příjmového pokladního dokladu 65095572 ze dne 13.04.2012 na částku 29.839,- Kč a prostředky neuložil do pokladny, ani na účet Společnosti (bod VI. skutkové věty rozsudku sp. zn. 30 T 9/2013). Od počátku roku 2011 do 06.02.2013 jako ředitel a následně jako jednatel Ing. K. neoprávněně prováděl výběry z pokladny Společnosti ve výši 1.945.142,- Kč. Peníze do pokladny nevracel. Tím způsobil Společnosti škodu 1.945.142,- Kč (bod VII. skutkové věty z rozsudku sp. zn. 30 T 9/2013). Ze zprávy z forenzního auditu ke dni 28.02.2013, že v účetní závěrce ke dni 31.12.2011 byl stav pokladní hotovosti 1.400.000,- Kč. Tato částka byla zřejmě neúměrná vzhledem k potřebě hotovosti při činnosti Společnosti. Podle směrnice č. 02/06 měla být provedena vždy 31.12. běžného roku inventarizace majetku a závazků. Četnost inventarizace majetku u peněžních prostředků v hotovosti a cenin byla stanovena 4x do roka. Žádné dokumenty dokládající inventarizaci hotovosti a cenin nebyly nalezeny, tedy řádně nebyla inventarizace zdokumentována.

Podáním, došlým soudu dne 26.04.2016, doplněným podáním došlým soudu 04.05.2016, vzal žalobce žalobu ohledně částky 746.000,- Kč spolu s úrokem z prodlení od 01.01.2015 do zaplacení zpět, proto soud za souhlasu žalovaného ohledně této částky, včetně příslušenství, řízení zastavil (§ 96 odst. 3 a 4 o.s.ř.).

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný učinil nesporným, že vykonával v době od 01.10.2002 do 05.01.2004, od 09.10.2006 do 06.03.2007 a od 01.10.2010 do 31.12.2013 funkci jednatele Společnosti.

Namítal nedostatek aktivní legitimace žalobce v době podání žaloby, tedy k 05.01.2015, neboť žaloba byla podána Městem Studénka, jediným společníkem, který k podání žaloby nebyl

oprávněn, proto nemohlo dojít ani ke změně na straně žalobkyně. Namítal promlčení části nároku, neboť byla Společnosti způsobena škoda v období 2011 až do 31.12.2013. Společnosti, byla přiznána v rámci řízení před Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 30 T 9/2013 škoda v celkové výši 2.878.361,- Kč, tedy není zřejmé, z jakého důvodu žalobce požaduje škodu ve výši 3.624.361,- Kč. Účetní Společnosti Lenka B. a Jana B. (nyní H.) žalovaného neupozornily na jakékoliv nejasnosti ve vedení účetnictví. Rada města schvalovala účetní závěrku, nikdo z radních nevyslovil žádné námitky ve věci nesprávnosti účetní závěrky, vše se jevílo v pořádku, peníze byly vždy řádně zaúčtovány. Finanční prostředky zaúčtované Sandrou V. (nyní S.), tzv. „na cestě“, nešlo kontrolou účetních dokladů zjistit. Výběry z pokladny Ing. K. činil již na počátku roku 2011, kdy jednateli Společnosti byli i Ing. B. a Ing. L. O platební kartě k účtu Společnosti nevěděl a skutečnost, že se Ing. K. zmocnil karty, nelze přičítat k tíži žalovaného. Přístup žalovaného k internetovému bankovníctví a nahlížení na účet byl žalovanému zajištěn až po odvolání Ing. K. z funkce jednatele Společnosti. Mezi škodou způsobenou jednáním Ing. K. ve výši 2.878.361,- Kč a protiprávním jednáním žalovaného nelze dovodit příčinnou souvislost. Funkci jednatele ve Společnosti v uvedeném období vykonávali i Ing. Ivo L. a Jirí S., kteří by měli být žalováni také. Působnost jednatelů byla vymezena mezi jednatelem ústně. Žalovaný neobstarával účetní problematiku, které nebyl profesně znalý, nýbrž problematiku obchodního charakteru. Péče řádného hospodáře zahrnuje i povinnost jednatele rozpoznat, že je nutná odborná pomoc speciálně kvalifikovaného subjektu a zajistit takovou pomoc, právě proto žalovaný přenechal výkon zpracování účetní agendy kvalifikovaným účetním. Jediným společníkem Společnosti je Město Studénka, působnost valné hromady vykonává rada města. Nikdo z členů rady neshledal po celou dobu výkonu funkce jednatele žalovaným jakékoliv nejasnosti ve vedení účetnictví. Po zjištění protiprávního jednání Ing. K. žalovaný informoval radu města. Na trestné činnosti Ing. K. se nepodílel a nebyl schopen jeho nekalé praktiky ovlivnit.

V řízení bylo zjištěno:

- z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, číslo vložky 25327, že žalovaný byl jednatelem Společnosti od 01.01.2010 do 31.12.2013, od 01.01.2012 do 06.02.2013 byl jednatelem Ing. Michal K. Jediným společníkem je Město Studénka. Rozhodnutím jediného společníka byla Společnost ke dni 31.12.2013 zrušena s likvidací a jmenován likvidátor. Usnesením Krajského soudu v Ostravě, ze dne 13.02.2015 č. j. KSOS 34 INS 31198/2014-A-8, které nabylo právní moci dne 13.02.2015, byl zjištěn úpadek Společnosti a ustanoven insolvenční správce Ing. Martin Koubek,

- z odstoupení z funkce jednatele, že žalovaný jedinému společníku dne 13.11.2013 doručil rezignaci na funkci jednatele,

- z výpisu usnesení 5. schůze Rady Města Studénky ze dne 18.12.2014, že rada města rozhodla vymáhat pohledávku Společnosti za žalovaným,

- z výpisu z 3. schůze Rady Města Studénky ze dne 12.12.2014, že rada města rozhodla o vymáhání škody po žalovaném,

- z předžalobní upomínky ze dne 19.12.2014, podle doručky doručené žalovanému dne 22.12.2014, že Město Studénka, jako zákonný zástupce Společnosti SAS, vyzvalo žalovaného k zaplacení 3.624.361,- Kč do 30.12.2014,

- ze smlouvy o výkonu funkce jednatele, uzavřené mezi Společností a žalovaným dne 22.12.2009, že jednatel je zejména povinen vykonávat svou působnost při zařizování záležitostí Společnosti s péčí řádného hospodáře v souladu s dobrými mravy a oprávněnými zájmy Společnosti, v rámci výkonu působnosti statutárního orgánu je povinen řídit Společnost a zabezpečovat její obchodní vedení, včetně řádného vedení účetnictví, předepsané evidence a obchodních knih, předkládat valné hromadě řádné, mimořádné a konsolidované, případně mezitímní účetní závěrky, zajišťovat úplnost, přesnost a celistvost účetního a informačního a výkazového systému,

- z účetní rozvahy, sestavené z údajů k 31.12.2011, že Společnost vedla na účtu krátkodobý finanční majetek C. IV. řádek 058 částku 1.400.057,- Kč, přičemž v minulém období, tedy k 31.12. 2010, byla tato částka 1.083.645,- Kč. Podle C. IV. řádek 059 šlo o peněžní prostředky,

- ze zápisu č. 3/2012 o poradě jednatelů ze dne 06.04.2012, že účetní závěrka sestavená z údajů ke dni 31.12.2011, včetně výroční zprávy byla jednatelem schválena. Hospodářský výsledek za rok 2011, vykázaný v účetní závěrce je 136.084,- Kč. Ze zápisu z jednání jednatelů se nepodává, že by jednatele projednávali vysoký stav pokladni hotovosti nad limit schválený nebo předepsaný směrnicí, který byl ve výši 100.000,- Kč,

- ze směrnice č. 015/08 „Pravidla vedení pokladny společnosti“ ze dne 10.11.2008, že byl stanoven pokladni limit ve výši 100.000,- Kč s tím, že pokladni hotovost nad tento limit bude převedena na běžný účet Společnosti,

- ze směrnice č. 02/06 „Inventarizace majetku a závazků“ ze dne 01.03.2016, Směrnice obsahuje stanovení úkolů při přípravě inventarizace, ustavení inventarizačních komisí, úkoly inventarizačních komisí v průběhu inventarizace a způsoby provádění inventur. Termín inventarizace majetku a závazků dle směrnice bude vždy provedena do 31.12. běžného roku. Inventarizovány jsou všechny rozvahové a podrozvahové účty podle jednotlivých analytik, v souladu s termíny inventarizací.

Inventarizace peněžních prostředků v hotovosti byla směrnicí stanovena 4x ročně, u zboží vždy při změně cen zboží nejméně 1x ročně a ostatní majetek 1x ročně,

- ze zprávy auditora Ing. Milana T. o ověření účetní závěrky za rok 2013, ze dne 14.08.2014, že auditor odmítl výrok z důvodu nedostatečných informací, pro výrok auditora. K inventurám k 31.12.2012 auditor uvedl, že chybí příkaz k provedení inventur a ustavení inventurní komise. Inventurní soupisy analytických účtů jsou podepsány pouze jednatelem. Nebyla vedena podrozvahová evidence. Soupis drobného majetku je neúplný. Náprava se odvíjela až od

okamžiku odhalení zpronevěry. Výběry bývalým ředitelem nebyly ani na začátku roku 2013 řádně účtovány, jako pohledávka za zaměstnanci. K tomu došlo až po odhalení zpronevěry. Ani v měsících leden a únor 2013 nebyly ze strany účetní společnosti SAS indikovány nestandardní zůstatky na účtech pohledávek a pokladny. V tomto ohledu došlo k selhání kontrolní činnosti. Pokladní agenda nebyla vedena řádně a umožňovala zpronevěru peněz,

- z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.06.2014, č. j. 30 T 9/2013-1612, který nabyt právní mocí 14.10.2014, bylo zjištěno, že Ing. Michal K. jako ředitel a jednatel Společnosti prováděl opakovaně v době od 23.05.2012 do 12.12.2012 výběry z bankovního účtu Společnosti, vedeného u Komerční banky, a.s. (jednotlivé výběry jsou uvedeny ve skutkových tvrzeních shora), dne 13.04.2012 převzal od odběratele Moravia Vings s.r.o. částku 29.839,- Kč, kterou nepředal Společnosti, od počátku roku 2011 do 06.02.2013 nejprve jako ředitel a následně jako jednatel Společnosti prováděl neoprávněné výběry z pokladny Společnosti v celkové výši 1.945.142,- Kč. Tímto jednáním způsobil Společnosti v úhrnné výši 3.624.361,- Kč a byl uznán vinným ze zločinu zpronevěry dle ust. § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zák. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný Ing. K. zavázán zaplatit Společnosti škodu ve výši 2.878.361,- Kč.

- ze sdělení Komerční banky, a.s. ze dne 13.04.2015, že dispoziční právo k účtu Společnosti měl žalovaný od 30.11.2010 do 20.01.2014. Z podpisového vzoru žalovaného ze dne 13.11.2006, bylo zjištěno, že součástí dispozičního práva žalovaného k účtu Společnosti je i přímé bankovníctví,

- ze zápisu č. 5/12 z porady jednatelů ze dne 03.12.2012, že Ing. K. podal ústně informaci o stavu závazků s tím, že není dosud provedena úhrada záloh a za vodu a 3 zálohové platby ZTV (Zásobování teplem Vsetín a společnosti Powgen) s tím, že budou platby provedeny v následujícím týdnu po zápočtech mezi společnostmi SAK a SAS. Žalovaný vznesl dotaz na aktuální stav na účtu a na hotovosti. Ing. K. sdělil, že přesné stavy nezná, a že požadované zašle na e-mail,

- z dohody o provedení práce ze dne 03.01.2012 mezi Společností a Sandrou V. (nyní S.) na období od 01.01.2012 do 31.12.2012, že sjednaným předmětem práce je pomocná obsluha zařízení,

- z dohody o ukončení dohody o provedení práce mezi Společností a Sandrou S. ze dne 26.06.2012, že dohoda byla ukončena k 30.06.2012,

- z dohody o provedení práce ze dne 26.06.2012 mezi SAK Studénka, p.o. a Sandrou S., že sjednaným druhem práce byla pomoc při organizování nárazových akcí Společnosti a pomocné práce pro období od 01.07.2012 do 31.12.2012. Ohledně svěřeni pokladny či prostředků k zúčtování, či vedení účetnictví, v dohodě není uvedeno ničeho,

- ze smlouvy o zpracování a vedení účetnictví ze dne 13.09.2010 mezi Společností a Janou B. (nyní H.), že předmětem plnění je vedení účetnictví, zpracování statistických výkazů, zpracování či zúčtování daní, vyjma provádění inventarizace hmotného a nehmotného majetku ve vlastnictví Společnosti a závazek předat Společnosti do 20. dne následujícího kalendářního měsíce účetní výstupy ve formě výsledovky a rozvahy, včetně zpracovaných účetních podkladů,

- z protokolu o výslechu Stanislavy P. ze dne 18.06.2013, č. j. KRPT-29894-67/ČT-20113-070081, že ji dne 06.02.2013 žalovaný požádal o kontrolu Společnosti za období roku 2012 do 06.02.2013 za účelem vyčíslení škody, způsobené ředitelem Ing. K. Ke kontrole použila výpisy z bankovního účtu Společnosti u Komerční banky, a.s. za období roku 2012 do 07.02.201, pokladní knihu, odběratelské a dodavatelské faktury za rok 2012 a od 01.01.2013 do 07.02.2013 a náhled účtu č. 262 „peníze na cestě“ za uvedené období. Provedla tabulku výběrů hotovosti z bankomatů, výběry na přepážce banky, a to za období roku 2012 a od 01.01.2013 do 07.02.2012. Výše výběrů z účtu pak musela souhlasit s účtem 262 „peníze na cestě“. Provedla fyzickou inventarizaci pokladní hotovosti. Manko v pokladně bylo vyčísleno na částku 1.945.142,- Kč, protokolem o provedené kontrole ze dne 21.02.2013. Vznikla také škoda na poplatcích bankovních ve výši 1.380,- Kč. Při kontrole zjistila, že odběratel Moravia Vings s.r.o. zaplatil v hotovosti fakturu VF3100112 ve výši 29.839,- Kč, do pokladny však peníze vloženy nebyly. P. uvedla, že S. ji řekla, že si vedla sešit, do kterého zapisovala částky vybrané Ing. K. z pokladny,

- z forenzního auditu BDO Audit s.r.o. ke dni 28.02.2013, že předmětem auditu bylo prověření zacházení ze svěřenými prostředky hospodárnosti a prověření systému řízení a kontrolních mechanismů od 01.01.2011 do 28.02.2013. Auditori uvedli, že provádění podezřelých výběrů z pokladny a účtu bylo minimálně zřejmé osobě pověřené vedením účetnictví, protože podezřelé výběry byly evidovány na účtu hlavní knihy č. 261 „peníze na cestě“. Auditori zjistili, že nedostatek peněžních prostředků ve společnosti SAS v roce 2011 byl kryt kontokorentním úvěrem, proto do více nákladů souvisejících s podvodným jednáním je zahrnuta i část vyplacených úroků z úvěru, v roce 2012 činily 19.000,- Kč. Vnitřní kontrolní systém byl nedostatečný, nebyly aktualizovány směrnice, nebyl dodržen postup pro provádění inventarizace. Inventarizace prováděná u společnosti SAS vykazovala řadu formálních nedostatků, a zároveň nebyla prováděna v periodicitě požadované vnitřní směrnici. Nebyla stanovena pravidla pro pravidelný odvod pokladní hotovosti na bankovní účty při dosažení určité výše hotovosti v pokladně. Tato pochybení umožnila zpronevěru peněžních prostředků ve větším rozsahu. Auditori dospěli k závěru, že nedostatky ve vnitřním kontrolním systému a účetnictví za rok 2011 mohly být odhaleny následnou kontrolou hospodaření již v roce 2012. Finanční majetek SAS v období k 31.12.2011 vykazoval stav pokladní hotovosti 1.400.000,- Kč, což představuje neúměrně vysoký stav vzhledem k potřebě hotovosti při činnosti Společnosti. K 31.12.2012 pak byl stav hotovosti již jen 6.000,- Kč. Auditorům bylo celkem předloženo 31 směrnic společnosti SAS, žádná z těchto směrnic se systematicky nevěnuje vnitřnímu kontrolnímu systému. Směrnice a interní dokumentace jsou z roku 2008. V průběhu let nebyly směrnice aktualizovány. Podle jedné ze směrnic měla být četnost provádění inventarizace majetku u peněžních prostředků v hotovosti a cenin 4x ročně a u zboží vždy při změně cen zboží nejméně 1x ročně. V dokumentaci Společnosti nebyly nalezeny důkazy o provádění inventarizace peněžních prostředků v hotovosti v průběhu roku. Postupy při nakládání s hotovostí v roce 2011 ani 2012 nebyly dodržovány,

- z e-mailové zprávy ze dne 10.01.2013 doručené Ing. K. i žalovanému, že dodavatel ZTV (Zásobování teplem Vsetín a POWGEN) žádá o úhradu dlužných faktur za dodávky tepla za rok 2012 a za dodávku vody, přičemž v e-mailové korespondenci jsou uvedeny faktury se splatností od 15.02.2012, 18.08.2012, 18.10.2012, 18.11.2012 a 18.12.2012 za vodu v celkové výši 619.654,- Kč a faktura za dodávku vody za rok 2011 ve výši 177.986,- Kč s poznámkou o nedodržení splátkového kalendáře, nezaplacené zálohy za vodu na rok 2012 tak činí 473.770,- Kč a dále faktura společnosti POWGEN za dodávku tepla, přičemž nezaplacené zálohy na teplo za rok 2012 činí částku 1.417.756,- Kč,

- z e-mailem ze dne 11.01.2013, že Ing. K. žalovanému sdělil plán úhrad v druhém týdnu ledna 2013 s tím, že chtěl upravit peněžní toky mezi SAS a SAK ,

- z protokolu o výsledku žalovaného ze dne 15.05.2013, č. j. KRPT-29894-35/TČ-2013-070081, že dne 06.02.2013 se od vedoucí odboru školství, kultury a sociálních věcí Olgy S. dověděl, že Společnost SAK Studénka, příspěvková organizace (dále jen Společnost SAK) nedodala ve stanoveném termínu výkaz, který měla odevzdat, proto žádal účetní Janu B., aby mu věc vysvětlila. Účetní dne 06.02.2013 sdělila, že docházelo k odčerpání finančních prostředků z účtů a pokladny. Po kontrole bankovních výpisů z Komerční banky, a.s. zjistil výběry hotovosti, které nebyly předány a zúčtovány do pokladny Společnosti SAS. K 30.06.2012 mělo dojít ke sloučení Společnosti SAS a SAK Studénka, protože SAK Studénka byla příspěvkovou organizací, nebylo to možné. Inventura účtů jednotlivých Společností k 30.06.2012 provedena nebyla, neboť nebylo sloučení možné. Žalovaný o platební kartě k účtu Společnosti SAS vedeném u Komerční banky, a.s. nevěděl. Kontokorentní úvěr, sjednaný k běžnému účtu Společnosti, měl sloužit k překlenutí finanční situace na počátku běžného roku do poskytnutí veřejné finanční podpory jediným společníkem, která mohla být poskytnuta nejdříve v měsíci březnu každého roku. Byl informován Ing. K., že v roce 2012 nebyl kontokorentní úvěr čerpán. Následně však zjistil, že byl vyčerpán v plné výši, tj. 500.000,- Kč, kdy výběry z tohoto úvěru vždy prováděl Ing. K. Tvrzení Ing. K. ohledně nečerpání kontokorentního úvěru si nijak neověřoval. K čemu Ing. K. použil finanční prostředky, nevěděl. V sídle Společnosti byl trezor, kdo měl k němu přístup, nevěděl. K datu 07.02.2013, kdy byl odvolán Ing. K. z funkce jednatele, bylo v pokladně cca 6.000,- Kč,

- z protokolu o výpovědi žalovaného u hlavního líčení, č. j. 30 T 9/2013-1512, že v lednu 2013 od účetní H. zjistil, že Ing. K. prováděl výběry z bankovního účtu, které nebyly vkládány do pokladny Společnosti. Na základě přístupu do bankovního účetnictví zjistil, že byly z účtu odčerpány i finanční prostředky za měsíc leden 2013, které tam poslal jediný společník. Hospodaření Společnosti kontroloval obecné rovině, tedy zda hospodaření z pohledu účetnictví je kladné či záporné. Společnost po celou dobu vykazovala kladný hospodářský výsledek,

- z výpovědi žalovaného, že v roce 2012 mělo dojít ke sloučení Společnosti se SAK Studénka, příspěvkovou organizací, sloučení však zákon neumožňuje, proto byla činnost Společnosti utlumena. Od 30.06.2012 neměla Společnost žádné zaměstnance, pouze dva jednatele, a to žalovaného a Ing. K. Od 30.06.2012 byly veškeré činnosti, které vykonávala Společnost

převedeny na SAK, příspěvkovou organizaci. O likvidaci Společnosti nebylo v roce 2012 rozhodnuto, protože neměla dořešené závazky z titulu leasingu na rolnu ledu. Leasing byl ukončen až v průběhu roku 2012. Veškeré činnosti, vyjma plateb za leasing, a některé nájmy byly převedeny na SAK, příspěvkovou organizaci. Směrnice o inventarizaci majetku a nakládání s finančními prostředky v pokladně nevydal. Do sídla Společnosti docházel asi jednou za 14 dní, či jednou za měsíc. Za Společnost jako jednatel jednal s dodavateli energií a vody, protože se jednalo o dodávky většího charakteru a ohledně přípravy projektové dokumentace na rekonstrukci zimního stadionu, který je v majetku Města Studénka. Společnost měla asi 20 zaměstnanců, přičemž do roku 2020 zajišťovala účetnictví Lenka B., po jejím odchodu měla zajišťovat účetní agendu externí účetní na základě smlouvy. Ing. K. v době, kdy byl ředitelem Společnosti, rozhodl o tom, že pokladnu povede S. O této skutečnosti nebyl informován. S. neměla v dohodě o provedení práce vedení pokladny. O konkrétní výši škody se dověděl až od účetní Jany B., někdy v lednu či počátkem února 2013. Dálkový přístup k účtu jako jednatel Společnosti neměl. Dohoda ohledně rozdělení kompetencí mezi jednatelem při zařizování záležitostí Společnosti neexistovala. Vycházelo se ze zvyklostí, tedy kdo jako dovednosti ovládal. V porovnání s předchozími údaji uvedenými v účetní závěrce neshledával podstatný rozdíl. Na základě údajů účetní závěrky z roku 2011 nedospěl k závěru, že by bylo něco v nepořádku, neboť před ním účetní závěrku sestavoval ekonom Ing. L. Protože společnost SAS vykazovala kladný hospodářský výsledek, jediný společník neměl k účetním závěrkám výhrady. S prostředky na bankovním účtu nenakládal až od února 2013, kdy došlo k odvolání Ing. K. z funkce jednatele,

- z výpovědi svědkyně Ing. Sandry S., že ve Společnosti pracovala jako barmana, později vykonávala administrativní práce. Ing. K. ji pověřil vedením pokladny. O existenci směrnice o vedení pokladny nevěděla. Již v době, kdy přebírala pokladnu od Lenky B. v roce 2011, bylo na pokladně manko. V mezidobí Ing. K. částky vyrovnal, ale vybíral z pokladny dále. Výběry Ing. K. zapisovala do sešitu. O zvláštní evidenci výběrů Ing. K., případně výplat záloh dalším zaměstnancům, věděla i účetní B. a Radek P. Žalovaný se dostavil jednou týdně do sídla Společnosti, jednal s druhým jednatelem za zavřenými dveřmi. Na stav pokladny, či hospodaření Společnosti se jí žalovaný neptal. Pouze jednou se jí žalovaný ptal na stav pokladny, zda mohlo být v pokladně více peněz. O konkrétních částkách se nebavili. Spokojil se pouze s odpovědí, že koncem roku mohlo být v pokladně více peněz. Ing. K. vybral z došlých faktur, které mají proplaceny z bankovního účtu, faktury musely být podepsané a schválené Ing. K. Autorizace plateb z bankovního účtu se prováděly přes telefon Ing. K., který jí sdělil autorizační kód. Žádala Ing. K., jak hodlá řešit situaci s chybějícími penězi, řekl, že je vše v pořádku, že vše vyřeší s žalovaným. Na platby, které si vybíral Ing. K. se účetní neptala, takové doklady jí nebyly předány. Společnost přijímala tržby v hotovosti za pronájem ledu, tržby z bowlingu a restaurace. Mohlo se jednat o částku 60.000,- Kč až 150.000,- Kč, ukládaly se do trezoru,

- z výpovědi účetní Jany H., že účetní služby prováděla na základě smlouvy o vedení a zpracování účetní dokumentace od roku 2010. Směrnice o nakládání s majetkem či hotovostí Společnosti nestudovala. Nepřijímala finanční prostředky do pokladny, proto se o směrnici nezajímala. Čtvrtletně zpracovávala mezitímní účetní závěrku, bilanci, výkaz zisků a ztrát. V příloze k mezitímní účetní závěrce byl přiložen rozpis pohledávek a závazků. Ve čtvrtletní mezitímní účetní závěrce byl i stav pokladny, stav pokladny byl účetní účtován jako peníze na cestě. Jednalo se o peníze, které Ing. K. vyzvedl hotovostně z účtu banky, ale do pokladny je nevložil, neboť

nebyl v pokladně vystaven příjmový pokladní doklad. K zaúčtování mělo dojít tentýž den. Žalovaný se zajímal o platby za energie, protože energie se platily z dotací města. Při vyhotovení účetní závěrky za rok 2012 zjistila peníze na cestě evidované v pokladně. Časté vysoké výběry z bankovního účtu nebyly zaúčtovány v pokladně. Žalovaný k účetním výkazům žádné vysvětlení nepožadoval, projednávala s ním pouze dotace a platby za energie. Peníze z účtu u banky a nebyly řádně zaúčtovány do pokladny a pokladní hotovost nebyla použita pro potřeby Společnosti.

Po stránce skutkové bylo v řízení prokázáno:

Mezi účastníky je nesporné, že žalovaný byl jednatelem Společnosti od 01.01.2010 do 31.12.2013, a že dalším jednatelem byl Ing. Michal K. od 01.01.2012 do 06.02. 2013. Výpovědi žalovaného bylo prokázáno, že Ing. K. byl od roku 2007 do 31.12.2011 ředitelem Společnosti. Úplným výpisem z obchodního rejstříku, oddíl C, číslo vložky 25327, bylo prokázáno, že jediným společníkem Společnosti je Město Studénka, a že usnesením Krajského soudu v Ostravě, č. j. KSOS 34 INS 31198/2014-A8 ze dne 13.02.2015, které nabylo právní moci dne 13.02.2015, byl zjištěn úpadek Společnosti a ustanoven insolvenční správce Ing. Martin Koubek. Smlouvou o výkonu funkce jednatele dne 22.12.2009 mezi žalovaným a Společností bylo prokázáno, že se žalovaný zavázal vykonávat svou působnost při zařizování záležitostí Společnosti s péčí řádného hospodáře v souladu s dobrými mravy a oprávněnými zájmy Společnosti, řídit Společnost a zabezpečovat její obchodní vedení, včetně řádného vedení účetnictví, předepsané evidence a obchodních knih, zajišťovat úplnost, přesnost a celistvost účetního a informačního a výkazového systému. Bylo prokázáno, že Společnost vydala dne 10.11.2008 směrnici č. 015/08 „Pravidla vedení pokladny společnosti“, již byl stanoven pokladní limit ve výši 100.000,- Kč s tím, že pokladní hotovost nad tento limit má být převedena na běžný účet Společnosti. Podle účetní rozvahy, sestavené z údajů k 31.12.2011, však Společnost na účtu krátkodobý finanční majetek C. IV. řádek 058 k datu 31.12.2011 vykazovala částku 1.400.057,- Kč, přičemž šlo podle C. IV. řádku 059 o peněžní prostředky, tedy hotovost. Zápisem č. 3/2012 z porady jednatelů ze dne 06.04.2012, bylo prokázáno, že jednatele účetní závěrku, včetně výroční zprávy, schválili. Žalovaný podle obsahu zápisu nežádal po Ing. K. vysvětlení nadlimitního stavu hotovosti. Směrnici č. 02/06 ze dne 01.03.2016 „Inventarizace majetku a závazků“ bylo prokázáno, že upravuje ustavení inventarizačních komisí, postupy a způsoby provádění inventur, s tím že inventarizace peněžních prostředků v hotovosti se měla uskutečnit 4x ročně, tedy fyzická kontrola stavu peněžní hotovosti v pokladně. Jednatelé – tedy i žalovaný takovou kontrolu zaměstnancům nenařídili, ačkoli k tomu podle příslušné směrnice byli povinni, ani ji sami neprovedli, což je prokazováno zprávou auditora Ing. Milana T. o ověření účetní závěrky za rok 2013 ze dne 14.08.2014, který uvedl, že chybí příkazy k provedení inventur a ustavení inventarizační komise, že nebyla vedena podrozvahová evidence. Neprovádění kontroly, či inventarizace peněžních prostředků v souladu se směrnici ze strany žalovaného ve vztahu k jednatelem či dříve ředitelem Ing. K., k podřízeným zaměstnancům či externí účetní Janě H., je prokázáno i zprávou o provedení forenzního auditu BDO Audit s.r.o. ke dni 28.02.2013, jejímž předmětem bylo prověření zacházení ze svěřenými prostředky, systému řízení a kontrolních mechanismů od 01.01.2011 do 28.02.2013. Auditóři dospěli k závěru, že provádění podezřelých výběrů z pokladny a účtu bylo minimálně zřejmé osobě pověřené vedením účetnictví, protože výběry byly evidovány na účtu hlavní knihy č. 261 „peníze na cestě“ a zjistili, že nedostatek peněžních prostředků v roce 2011 byl kryt kontokorentním úvěrem k běžnému účtu Společnosti, a že nebyl dodržen postup pro provádění inventarizace v termínech dle směrnice, a že nebyla stanovena pravidla pro pravidelný odvod pokladní hotovosti na bankovní účet při dosažení určité

výše hotovosti v pokladně. Auditoři dospěli k závěru, že nedostatky ve vnitřním kontrolním systému a účetnictví za rok 2011 mohly být odhaleny následnou kontrolou hospodaření již v roce 2012. Finanční majetek Společnosti, vykazovaný v rozvaze k 31.12.2011 cca 1.400.000,- Kč, představuje neúměrně vysoký stav vzhledem k potřebě hotovosti při činnosti Společnosti, když k 31.12.2012 byl stav hotovosti již jen 6.000,- Kč. Dohodou o provedení práce ze dne 03.01.2012 mezi Společností a Sandrou S. bylo prokázáno, že od 01.01.2012 do 31.12.2012, že měla konat pouze pomocnou obsluhu zařízení. Uvedený pracovní vztah byl ukončen k 30.06.2012 a S. dne 26.06.2012 uzavřela dohodu o provedení práce s příspěvkovou organizací SAK Studénka, p.o., podle dohody měla provádět práce při organizování nárazových akcí a pomocné práce od 01.07.2012 do 31.12.2012. Ohledně vedení pokladny či účtování v dohodě není uvedeno ničeho. Výpovědi S. i účetní Jany H. však bylo prokázáno, že S. zajišťovala i jiné činnosti, než uvedené v dohodě o provedení práce, jako je vedení poklady či podávání elektronických příkazů k platbám do banky podle pokynu jednatele K. S. vypověděla, že žalovaný se na stav pokladní hotovosti neptal, její práci nekontroloval, pouze jednou se dotázal, zda mohla být v pokladně vyšší hotovost. Z uvedeného plyne, že žalovaný věděl, že S. byla pověřena Ing. K. vedením pokladny, protože jinak by neměl důvod se na tuto skutečnost u ní dotazovat. Výpovědi S. i účetní Jany H. bylo prokázáno, že inventarizace stavu hotovosti na pokladně se neprováděla, což prokazují i zprávy auditorů. Neprovádění kontrol hotovosti je prokazováno i zprávami auditorů a skutečností, že na jednotlivé výběry Ing. K. nebyly vystavovány pokladní výdajové doklady, ani příjmové pokladní doklady, případně ukládání tržeb do trezoru, jak uvedla S., ale výběry či vklady hotovosti do pokladny zapisovala do sešitu. Smlouvou o vedení účetnictví, i výpovědi H. bylo prokázáno, že součástí jejího plnění ze smlouvy o vedení účetnictví bylo vedení účetnictví, zpracování statistických výkazů, zpracování či zúčtování daní, vyjma provádění inventarizace hmotného a nehmotného majetku ve vlastnictví Společnosti. Je evidentní, že o výběrech věděla, což potvrdily i zprávy auditora, když evidovala vysoké částky, jako tzv. peníze na cestě. Jak uvedli auditoři BDO Audit s.r.o. v souvislosti s forenzním auditem, provádění podezřelých výběrů z pokladny a účtu bylo minimálně zřejmé osobě pověřené vedením účetnictví, protože podezřelé výběry byly evidovány na účtu hlavní knihy č. 261 „peníze na cestě“. Výpovědi S. bylo prokázáno, že denní tržby činily cca 60 – 100 tis. Výpovědi žalovaného bylo prokázáno, že Společnost již od 01.07.2012 neměla zaměstnance, že ve Společnosti byli pouze dva jednatele a veškerá činnost Společnosti byla převedena na příspěvkovou organizaci SAK Studénka, p.o. O likvidaci Společnosti nebylo v průběhu roku 2012 rozhodnuto, protože neměla dořešené závazky z titulu leasingu na rolnu ledu. Leasing byl ukončen až v průběhu roku 2012. Veškeré činnosti, vyjma plateb za leasing a některé nájmy, byly převedeny na SAK, příspěvkovou organizaci. Z uvedeného je zřejmé, že informace o činnosti Společnosti žalovaný měl, když věděl o leasingu a termínu jeho ukončení či o tom, že společnost již neměla zaměstnance, a že veškeré činnosti Společnosti již vykonávala příspěvková organizace. Výpovědi účetní H. bylo prokázáno, že žalovaný se zajímal o platby za energie, protože energie se platily z dotací města. Žalovaný k účetním výkazům žádné vysvětlení nepožadoval, projednávala s ním pouze dotace a platby za energie.

Tato skutečnost je potvrzována i protokolem o výpovědi žalovaného v rámci hlavního líčení, když uvedl, že hospodaření Společnosti kontroloval v obecné rovině, tedy zda hospodaření z pohledu účetnictví je kladné či záporné, přičemž Společnost po celou dobu vykazovala kladný hospodářský výsledek. Elektivní kontrola činnosti zaměstnanců či účetní Společnosti prokázána nebyla. Tvzení žalovaného, že neměl přístup k nahlížení na účet prostřednictvím internetu, že nevěděl o platební kartě k účtu, již měl Ing. K. k dispozici, a že nevěděl o výběrech z účtu v roce 2012, a že nevěděl o čerpání kontokorentního úvěru nutno přičítat k tíži žalovanému, protože

jako jednatel Společnosti měl k dispozici znění smlouvy o vedení účtu a jeho výpovědi v přípravném řízení bylo prokázáno, že o možnosti čerpání kontokorentu věděl, avšak o jeho čerpání se neinformoval, a ačkoli jako osoba oprávněná k nakládání s prostředky na účtu tuto možnost měl, což je zřejmé z podpisového vzoru. Skutečnost, že součástí plnění banky bylo i internetové bankovníctví, tedy možnost dálkového přístupu oprávněné osoby k účtu, je prokazována obsahem podpisového vzoru žalovaného.

Výpovědi účetní H., bylo prokázáno, že čtvrtletně zpracovávala mezitímní účetní závěrku, bilanci, výkaz zisků a ztrát. V příloze k mezitímní účetní závěrce byl přiložen rozpis pohledávek a závazků a stav pokladny jako peníze na cestě. Jednalo se o peníze, které Ing. K. vyzvedl hotovostně z účtu banky, ale do pokladny je neuložil, neboť nebyl vystaven příjmový pokladní doklad. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.06.2014, č. j. 30 T 9/2013-1612, který nabyl právní moci dne 14.10.2014, bylo prokázáno, že jednatel Společnosti Ing. Michal K. byl uznán vinným ze spáchání zločinu zpronevěry, spočívající v tom, že ke škodě Společnosti, jako jednatel v době od 23.05.2012 do 12.12.2012, provedl z bankovního účtu Společnosti č. 433751590278/0100, vedeného u Komerční banky, a.s. výběry a finanční prostředky nepředal Společnosti do pokladny, ani je nepoužil k úhradě závazků Společnosti (jednotlivé výběry jsou uvedeny ve skutkové větě cit. rozsudku), dne 13.04.2012 převzal od odběratele Moravia Vings s.r.o. částku 29.839,- Kč, kterou nepředal Společnosti, od počátku roku 2011 do 06.02.2013 nejprve jako ředitel a následně jako jednatel Společnosti prováděl neoprávněné výběry z pokladny Společnosti v celkové výši 1.945.142,- Kč. Tímto jednáním způsobil Společnosti v úhrnné výši 3.624.361,- Kč a podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl Ing. K. zavázán zaplatit Společnosti škodu ve výši 2.878.361,- Kč. Protokolem o výpovědi Stanislavy P. ze dne 18.06.2013, č. j. KRPT-29894-67/ČT-20113-070081, bylo prokázáno, že k vyčíslení škody použila výpisy z bankovního účtu Společnosti u Komerční banky, a.s., za období roku 2012 do 07.02.2013, pokladní knihu, odběratelské a dodavatelské faktury za rok 2012 a od 01.01.2013 do 07.02.2013 a náhled účtu č. 262 „peníze na cestě“ za uvedené období. Provedla tabulku výběrů hotovosti z bankomatů, výběry na přepážce banky, a to za období roku 2012 a od 01.01.2013 do 07.02.2012. Výše výběrů z účtu pak musela souhlasit s účtem 262 „peníze na cestě“. Provedla fyzickou inventarizaci pokladní hotovosti. Manko v pokladně bylo vyčísleno na částku 1.945.142,- Kč. Vznikla také škoda na poplatcích bankovních ve výši 1.380,- Kč. Při kontrole zjistila, že odběratel Moravia Vings s.r.o. zaplatil v hotovosti fakturu VF3100112 ve výši 29.839,- Kč, do pokladny však peníze vloženy nebyly. Sdělením Komerční banky a.s. ze dne 13.04.2016 bylo prokázáno ohledně účtu 00433751590287 byla uzavřena smlouva o vedení běžného účtu, která zahrnovala i tzv. přímé bankovníctví, a že od 30.11.2010 do 20.01.2014 měl dispoziční právo k účtu i žalovaný. Fotokopií podpisového vzoru ze dne 14.11.2006, podepsaného žalovaným, bylo prokázáno, že součástí smlouvy jsou bankovní služby přímého bankovníctví. Z uvedeného plyne, že žalovaný měl kdykoli možnost nahlédnout na stav účtu či požádat banku o výpisy. Namítá-li žalovaný, že nevěděl o platební kartě k běžnému účtu Společnosti, a ani že neměl přístup k nahlížení na účet prostřednictvím internetu, je tato námitka žalovaného nedůvodná, neboť jako jednatel Společnosti byl povinen se seznámit s obsahem smlouvy o vedení účtu, když měl sjednáno dispoziční právo k účtu. Nevyužíval-li dálkového přístupu, ačkoli tato služba byla součástí smlouvy o vedení účtu, jde tato skutečnost k tíži žalovaného, když nejednal s náležitou péčí. Výpisy ze zasedání Rady Města Studénky ze dne 12.12. a 18.12.2014, bylo prokázáno, že jediný společník rozhodl o vymáhání náhrady škody proti žalovanému. Předžalobní upomínkou ze dne 19.12.2014, doručenou žalovanému dne 22.12.2014, bylo prokázáno, že jediný společník, jako zákonný zástupce Společnosti, vyzval žalovaného k zaplacení 3.624.361,- Kč do 30.12.2014.

Podle § 194 odst. 5 obchod.zák., účinného ke dni 31.12.2013, členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za škodu společně a nerozdílně.

Podle § 135 odst. 1 obch. zák., jednatele jsou povinni zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vést seznam společníků a informovat společníky o záležitostech společnosti.

Podle § 135 odst. 2, ust. § 194 odst. 2, první až pátá věta a odst. 4 a 7 a § 196a se použijí obdobně.

Podle § 373 obch. zák., kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen hradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

Jak vyplývá z ust. § 373 v souvislosti s § 194 odst. 5, je odpovědnost jednatelů za škodu způsobenou při zařizování záležitosti založena na objektivním principu, tedy zavinění se v tomto případě předpokládá, proto podmínkou naplnění předpokladů odpovědnosti za škodu založené na objektivním principu se nevyžaduje zavinění žalovaného. Mezi předpoklady objektivní odpovědnosti za škodu patří existence porušení právní povinnosti, vznik škody a existence příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti či opomenutím a vznikem škody. Porušení právní povinnosti může spočívat buď v jednání aktivním, nebo i v opomenutí, pokud existovala povinnost určitým způsobem jednat. V tomto případě povinností jednatele Společnosti, který je pověřen obchodním vedením Společnosti má i povinnost ke kontrole podřízených subjektů a kontrole hospodaření společnosti, pokud nezajistí tuto kontrolní činnost odbornou organizací, které by musel vytvořit podmínky pro provádění této kontroly. Skutečnost, že Společnosti byla způsobena škoda a její výše je prokázána pravomocným rozsudkem ze dne 20.06.2014, č. j. 30 T 9/2013-1612, který nabyl právní moci dne 14.10.2014. Skutkem uvedeným v rozsudku a přiznanou výší škody je soud vázán, proto výše škody a jednotlivé skutky Ing. K. nebyly předmětem dokazování v rámci tohoto řízení. Soud rozsudkem, č. j. 30 T 9/2013-1612, rozhodl v souladu s ustanovením § 228 tr. zák. v tzv. adhesním řízení o povinnosti Ing. K., který způsobil Společnosti škodu, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena. Výrok o povinnosti obžalovaného k náhradě škody musí přesně označovat osobu oprávněného a nárok, který mu byl přisouzen. V rámci adhesního řízení byl obžalovaný zavázán zaplatit Společnosti na náhradě škody částku 2.878.361,- Kč. V tomto případě bylo o nároku Společnosti na náhradu

škody již pravomocně rozhodnuto, proto se soud v tomto řízení již důkazy ohledně výše způsobené škody neprováděl. Soud není vázán výší škody uvedené v trestním rozsudku pro stanovení výše trestu. O tento případ se však nejedná, protože Ing. K. byl mimo jiné v rámci adhesního řízení zavázán k zaplacení výše uvedené škody Společnosti.

Úprava společné odpovědnosti členů statutárních orgánů obchodních společností vychází ze zásady solidarity, která má obecnou platnost a vztahuje se nejen na případy, kdy škůdci způsobili škodu společným jednáním ale také na činnost souběžnou, tedy na činnosti na sobě nezávislé, případně nečinnosti nebo opomenutím, vedoucí ke vzniku jediného škodlivého následku. Žalobce žalovanému vytýkal, že nedostatečně kontroloval hospodaření Společnosti, resp. činnost druhého jednatele Společnosti a zaměstnanců Společnosti, či účetní a tím umožnil zpronevěru finančních prostředků uložených na účtu a v pokladně Společnosti. Ohledně škody žalobce požaduje úhradu újmy, která mu byla způsobena druhým jednatelem Ing. K. jednáním, které bylo přesně skutkově popsáno ve skutkové větě trestního rozsudku. Vymezením skutkové věty, tedy přesným popsáním skutku ve skutkové větě trestního rozsudku, který nabyl právní moci, je soud vázán, nebylo potřeba ohledně jednání Ing. K. a výše škody způsobené jeho jednáním provádět dokazování, protože toto bylo provedeno v rámci tzv. adhesního řízení, kdy byl Ing. K. zavázán Společnosti zaplatit jí způsobenou škodu. Potud tedy ohledně výše škody a vzniku škody Společnosti v příčinné souvislosti s jednáním Ing. K. je soud vázán skutkem vymezeným v trestním rozsudku a výší škody, která již byla v rámci trestního rozsudku žalobkyni přiznána. Bylo prokázáno, že Společnosti z činnosti jednatele Ing. K. vznikla škoda. V období jeho působení ve Společnosti, coby ředitele, a následně jednatele, byl jednatelem též žalovaný. Bylo prokázáno, že žalovaný opomenutím či nekonáním kontrol, které jsou součástí obchodního vedení Společnosti, svou nečinností, tedy nekonáním, umožnil vznik škody, jinými slovy nekonáním či opomenutím žalovaného vznikla škoda ve výši zpronevěřených prostředků. K otázce příčinné souvislosti je nutno uvést, že existence příčinné souvislosti nemůže být řešena obecně, ale jen v konkrétních souvislostech. V každém konkrétním případě proto soud zkoumá, zda skutečnosti spočívající v jednání či opomenutí jednatele – žalovaného vedly ke škodlivému následku. Mezi protiprávním úkonem a škodou musí existovat vztah příčinné souvislosti, tedy příčiny a následku. Existuje-li ve vztahu ke škodě několik relevantních příčin, je třeba zjistit a vyhodnotit jejich vliv a odstupňovat gradaci ve vztahu k následku škodě. Příčinná souvislost je tak dána tehdy, jestliže je škoda podle obecné povahy obvyklého chodu věcí a zkušenosti adekvátním důsledkem protiprávního úkonu. Současně musí být prokázáno, že by škoda nebyla nastala bez této příčiny. Otázka příčinné souvislosti mezi nejednáním žalovaného a konkrétní výší škody způsobenou v důsledku jednání Ing. K., je otázkou skutkovou. Majetková škoda Společnosti spočívá ve zpronevěření finančních prostředků ve výši uvedené v rozsudku 30 T 9/2013. Mezi touto škodou a konkrétním jednáním, v tomto případě opomenutím jednatele – žalovaného, musí být zjištěna příčinná souvislost. Příčinná souvislost je nalezení odpovědi na otázku, zda chování jednatele – žalovaného, v tomto případě vedlo ke vzniku škody způsobené druhým jednatelem. Ohledně této otázky soud dospěl k závěru, že opomenutí kontrol či nevykonávání obchodního vedení ze strany žalovaného vedlo ke vzniku škody, neboť pokud by byly nastaveny kontrolní mechanismy, dodržovány směrnice a efektivní zájem druhého jednatele o činnost Společnosti, pak by ke vzniku škody, která byla druhým jednatelem způsobena, nedošlo. Jednatelé jsou povinni vykonávat obchodní vedení společnosti, součástí obchodního vedení je též provádění efektivní kontroly zaměstnanců či jiných osob, např. externí účetní, zda svěřenou působnost náležitě vykonávají. Námitka žalovaného, že účetnictví vedla pro Společnost

kvalifikovaná účetní je nedůvodná, neboť, i když jednatele pověřili vedením účetnictví účetní H., byli povinni její činnost kontrolovat. Jestliže účetní vedla peníze vybrané z účtu Společnosti jako peníze na cestě, ačkoli v období od 01.07.2012 do února 2013 již Společnost činnost vykonávala pouze v omezeném rozsahu (leasing a platby za energie a vodu, které jak bylo prokázáno neplatila), neměla zaměstnance a veškeré ostatní činnosti vykonávala již příspěvková organizace, pak nebyl důvod tak vysokých výběrů z účtu, což bylo zjištělné nahlédnutím do bilance, kterou účetní zpracovávala čtvrtletně, případně nahlédnutím kdykoli na účet, případně dotazem u účetní. Lze konstatovat, že pokud jednatel má jednat s péčí řádného hospodáře ve smyslu ust. § 194 odst. 5 obchod. zák., pak toto jednání spočívá též v provádění kontroly, tedy zda prováděl kontrolu osoby, kterou statutární orgán pověřil určitou činností při zařizování záležitostí Společnosti. Bylo věcí žalovaného nenechávat iniciativu pouze na Ing. K., ale zjistit si záležitosti, týkající se vedení účetnictví přímo u účetní, která byla pověřena vedením účetní agendy. Bylo v možnostech jednatele, věděl-li, že Společnost zaměstnávala 20 zaměstnanců, aby věděl, jakou činností byli pověřeni. Nutno podotknout, že péče řádného hospodáře též zahrnuje povinnost jednatele jednat informovaně, s požadavkem předvídatelnosti škody. Žalovaný porušil svou povinnost konat kontrolu svěřených činností osobám, jež touto činností pověřil. Jeho námitka, že vedením účetnictví pověřil osobu kvalifikovanou, přičemž nemohl odhalit nesrovnalosti, není důvodná, protože již z bilance ke dni 31.12.2011 byl zjištělný nepřiměřeně vysoký stav pokladní hotovosti, přičemž po účetní nevyžadoval vysvětlení. A v případě výběrů z účtu bylo možno neodůvodněné výběry či čerpání kontokorentu zjistit nahlédnutím na účet či dotazem v bance, případně dotazem u účetní na stav účtu, k tomu bylo nerozhodné, zda měl či neměl dálkový přístup.

Protože v řízení byla prokázána škoda i porušení povinnosti žalovaného a mezi porušením povinností žalovaných a škodou existuje příčinná souvislost, neboť pokud by náležitě dbal obchodního vedení společnosti, nebylo by ke škodě způsobené druhým jednatelem došlo, soud žalobě vyhověl. V tomto směru také soud konstatuje nedostatečnou kontrolu podřízených ve Společnosti. Odpovědnost jednatele za způsobenou škodu je objektivní a jednatele odpovídají za škodu společně a nerozdílně.

Námitka ohledně nedostatku aktivní legitimace žalobce je nedůvodná, protože žalobu podala Společnost, zastoupená na základě zákonného zmocnění jediným společníkem Společnosti Městem Studenka (§ 157 odst. 1 ZOK). Skutečnost, že žalobu podala Společnost, plyne z obsahu žaloby i návrhu žalobního petitu, a též z předžalobní výzvy k zaplacení škody, ze které jednoznačně plyne, že tak činí Společnost zastoupená jediným společníkem.

Námitka žalovaného o promlčení části nároku, když výběry z pokladny Ing. K. prováděl již v roce 2011, je nedůvodná. Již v rozhodnutí ze dne 15.09.2010, sp. zn. 29 Cdo 2308/2009, Nejvyšší soud uvedl, že za okamžik, kdy se společnost dozví o vzniku škody ve smyslu ust. § 398 obchodního zákoníku, je třeba zásadně považovat okamžik, kdy se o vzniku škody dozví nebo mohla dovědět osoba, která je oprávněna škodu vzniklou právní osobě uplatňovat. Obdobně v rozsudku ze dne 02.09.2009, sp. zn. 29 Cdo 3526/2007, Nejvyšší soud uvedl, že za okamžik, kdy se společnost s ručením omezeným dozví ve smyslu ustanovení § 398 obch. zák., o vzniku škody způsobené jí jejím jednatelem, je třeba považovat okamžik, kdy se o vzniku škody dozví

nebo mohl dozvědět společník, popřípadě jiná osoba, která je oprávněná nárok na náhradu škody vůči jednateli uplatňovat. Je-li škůdcem člen statutárního orgánu, počne subjektivní promlčecí doba práva na náhradu škody běžet od doby, kdy se o škodě a tom, kdo za ní odpovídá, dozví nebo může dozvědět jiná osoba, která je oprávněná jménem společnosti nárok na náhradu škody uplatnit. Takovou osobou může být i společník společnosti, který může jako zákonný zástupce společnosti žalobou nárok na náhradu škody uplatnit. O škodě a o odpovědné osobě se poškozený dozví, jakmile zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně její rozsah tak, aby bylo možné určit přibližně výši škody, a jakmile získá vědomost o skutkových okolnostech, na jejichž základě lze učinit závěr o možné odpovědnosti určité osoby. Jediný společník se mohl o škodě dovědět nejdříve z bilance, resp. účetní závěrky sestavené z údajů ke dni 31.12.2011, v průběhu roku 2012, neboť jak bylo prokázáno jednatele příslušnou účetní závěrku projednali a schválili na svém jednání dne 06.04.2012. Teprve po tomto dni byla předložena jedinému společníkovi. Podle prezentačního razítka soudu byla žaloba soudu doručena dne 05.01.2015, tedy včas, protože v tomto případě čtyřletá lhůta od doby, kdy se jediný společník mohl o škodě a nesrovnalostech v dispozicích s peněžními prostředky dovědět, počala běžet nejdříve od 06.04.2012, kdy se mohl žalovaný jako druhý jednatel, který byl i zástupcem jediného společníka dovědět, alespoň skutečnosti svědčící o tom, že v účetnictví Společnosti jsou vykazovány zůstatky v pokladně v rozporu s limitem stanoveným směrnicí upravující pokladní limit. Ve vztahu k výběrům z bankovního účtu společnosti, které proběhly v roce 2012 a lednu 2013, je námitka promlčení takto způsobené škody nedůvodná, neboť jediný společník společnosti se mohl o škodě dovědět nejdříve v souvislosti se sestavením účetní závěrky za období roku 2012, tj. počátkem roku 2013.

Námitka, že měli být žalováni i jiní jednatele Společnosti není důvodná neboť je právem žalobce uplatnit škodu, za kterou škůdci odpovídají, společně a nerozdílně proti kterémukoli z nich. Tato skutečnost nezakládá jakoukoli překážku řízení proti žalovanému.

Obrana spočívající v tom, že peněžní prostředky účtované jako tzv. "na cestě" nemohl zjistit, je nedůvodná, protože bylo prokázáno, že směrnice Společnosti předepisovala limit pokladny 100.000,- Kč, přičemž nad limit měly být prostředky předány na bankovní účet. Rovněž obrana spočívající v tvrzení, že neměl ekonomické znalosti, aby činnost Ing. K. zjistil, neobstojí, protože jeho povinností bylo zajistit řádnou kontrolu činností jiných osob, což to patří k náležitému a informovanému jednání jednatele, případně včas rozeznat, že je potřeba provést odbornou kontrolu činnosti účetní, to se však nestalo.

Žaloba je co do částky 2.878.361,- Kč, spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 01.01.2015 důvodná. Bylo prokázáno, že předžalobní upomínka k zaplacení náhrady škody byla žalovanému doručena 22.12.2014 s výzvou k zaplacení do 30.12.2014. Žalovaný se tak dostal do prodlení s placením ke dni 01.01.2015, proto soud žalobci přiznal i nárok na zaplacení úroků z prodlení (NV č. 142/1994 Sb. ve znění NV č. 33/2010 Sb.)

Podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný. Žalobce žaloval žalovaného o částku ve výši 3.624.361,- Kč. Žalobce následně vzal žalobu zpět do částky 746.000,- Kč, kdy žalovaný nezavinil toto zpětvzetí. Žalobce

byl úspěšný ohledně 2 878.361,- Kč, činí jeho úspěch ve věci 58 %. Žalobci vznikly náklady, které představují náklady za zastupování advokátem za 4 úkony právní služby po 22.820,- Kč (převzetí a přípravu zastoupení, účast u jednání dne 01.03.2016 a vyjádření ze dne 21.03.2016 a dne 31.03.2016), tj. 91.280,- Kč, za 5 úkonů právní služby po 19.820,- Kč (vyjádření ze dne 26.04.2016, účast u jednání dne 24.05.2016 ve výši dvou úkonů a účast u jednání dne 02.08.2016 ve výši dvou úkonů), tj. 99.100 (§ 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.), režijní paušál za 9 úkonů po 300,- Kč, tj. 2.700,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), náhradu za promeškaný čas za cestu z Olomouce do Ostravy a zpět ve výši 3 x 6 půlhodin (tj. 18 půlhodin) po 100,- Kč, tj. 1.800,- Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), cestovné ve výši 3.404,- Kč (3 x 196 km za cestu z Olomouce do Ostravy a zpět, za amortizaci vozu částku ve výši 3,8 Kč/km a spotřebě 6,7 l/100 km benzínu Natural 95 za částku 29,70 Kč dle vyhl. č. 385/2015 Sb.), DPH ve výši 21 % z částky 198.284,- Kč, tj. 41.639,- Kč, celkem částku ve výši 239.923,- Kč. Protože byl žalobce úspěšný jen v 58 %, přiznal soud žalobci náklady ve výši 139.155,34 Kč.

Podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Protože je žalobce podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb. osvobozen od soudních poplatků, přešla povinnost zaplatit soudní poplatek na (neúspěšného) žalovaného, a to v části, v jaké byl žalobce úspěšný, tj. v 58 %. Žalovaný je tedy povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 105.107,- Kč (tedy 58 % z částky 181.220,- Kč).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Krajský soud v Ostravě
dne 11.08.2016

Za správnost vyhotovení:
Monika Komárová

JUDr. Marcela Kernbachová
samosoudkyně